

Հիսուս Զրիստոսը և մեր ապաշխարությունը

Յոթանասունից երեց Լին Գ. Ռոբբինսը նկատել է.

Ոչ ոք ավելի շատ մեր կողմից չէ, որքան Փրկիչը . . .

. . . Ապաշխարությունը Նրա պահեստային ծրագիրը չէ այն դեպքերի համար, երբ մենք հնարավոր է՝ ձախողենք: *Ապաշխարությունը* Նրա ծրագիրն է, իմանալով հանդերձ, որ մենք [ձախողելու] ենք: (Լին Գ. Ռոբբինս «Մինչև յոթանասուն անգամ յոթը,» *Լիստոս*, մայիս 2018 թ., 22)

Նախագահ Ռասսել Մ. Նելսոնը վկայել է.

Հիսուս Զրիստոսը մեր լավագույն օրինակն է, «որ իր առաջին դրոսած ուրախութեան փոխանակ խաչը հանձն առավ» [Եբրայեցիս 12.2]: Ինչ հրաշալի բան: Որպեսզի տաներ երկրի վրա երբևէ կրած ամենատանջալի փորձառությունը, մեր Փրկիչը կենտրոնացավ *ուրախության* վրա:

Իսկ ո՞րն էր ուրախությունը, որը դրվել էր Նրա առաջ: Անշուշտ, այն ընդգրկում էր մեզ մաքրելու, բժշկելու և զորացնելու ուրախությունը, ուրախությունը՝ վճարելու բոլոր նրանց մեղքերի համար, ովքեր կապաշխարեն, ուրախությունը՝ իմ և քո տունդարձը հնարավոր դարձնելու համար, որպեսզի մաքուր և արժանի լինենք ապրելու մեր Երկնային Ծնողների ու ընտանիքների հետ: (Ռասսել Մ. Նելսոն, «Ուրախություն և հոգևոր զոյատևում», *Լիստոս*, նոյ. 2016 թ., 83)

Հիսուս Զրիստոսը և մեր ապաշխարությունը

Յոթանասունից երեց Լին Գ. Ռոբբինսը նկատել է.

Ոչ ոք ավելի շատ մեր կողմից չէ, որքան Փրկիչը . . .

. . . Ապաշխարությունը Նրա պահեստային ծրագիրը չէ այն դեպքերի համար, երբ մենք հնարավոր է՝ ձախողենք: *Ապաշխարությունը* Նրա ծրագիրն է, իմանալով հանդերձ, որ մենք [ձախողելու] ենք: (Լին Գ. Ռոբբինս «Մինչև յոթանասուն անգամ յոթը,» *Լիստոս*, մայիս 2018 թ., 22)

Նախագահ Ռասսել Մ. Նելսոնը վկայել է.

Հիսուս Զրիստոսը մեր լավագույն օրինակն է, «որ իր առաջին դրոսած ուրախութեան փոխանակ խաչը հանձն առավ» [Եբրայեցիս 12.2]: Ինչ հրաշալի բան: Որպեսզի տաներ երկրի վրա երբևէ կրած ամենատանջալի փորձառությունը, մեր Փրկիչը կենտրոնացավ *ուրախության* վրա:

Իսկ ո՞րն էր ուրախությունը, որը դրվել էր Նրա առաջ: Անշուշտ, այն ընդգրկում էր մեզ մաքրելու, բժշկելու և զորացնելու ուրախությունը, ուրախությունը՝ վճարելու բոլոր նրանց մեղքերի համար, ովքեր կապաշխարեն, ուրախությունը՝ իմ և քո տունդարձը հնարավոր դարձնելու համար, որպեսզի մաքուր և արժանի լինենք ապրելու մեր Երկնային Ծնողների ու ընտանիքների հետ: (Ռասսել Մ. Նելսոն, «Ուրախություն և հոգևոր զոյատևում», *Լիստոս*, նոյ. 2016 թ., 83)